

Supplerende svar (14/8 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der henvises til vedlagte besvarelse af spørgsmål nr. 398 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del - bilag 1209). (Ikke optrykt her).

Ad spm. nr. S 3873

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 10893, lød således:

Til justitsministeren (8/7 03) af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan ministeren oplyse, hvilke omkostninger der vil være forbundet med at lade ændringen i offererstatningslovens § 7, stk. 1, få tilbagevirkende kraft, således at ofre, hvis skader er indtruffet før 1. januar 2002, også er omfattet af de lempeligere bestemmelser, som lovændringen medførte, og er ministeren enig i, at det ville være rimeligt på den måde at forbedre ofrenes stilling?«

Supplerende svar (4/8 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har anmodet Erstatningsnævnet om en udtalelse til brug for besvarelsen af spørgsmålet. Erstatningsnævnet har udtalt følgende:

»Justitsministeriet har ved skrivelse af 11-07-2003 anmodet Erstatningsnævnet om en udtalelse i forbindelse med spørgsmål S 3873 fra medlem af Folketinget Peter Skaarup.

I den anledning kan det oplyses, at lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser trådte i kraft den 1. oktober 1976. I lovens § 7, stk. 1, bestemtes det, at erstatning ikke ydes, i det omfang skaden godtgøres af skadevolderen eller dækkes af ydelser efter den sociale lovgivning, løn under sygdom, pensionsydelse, private forsikringer eller andre økonomiske ydelser, som tilfalder skadelidte i anledning af skaden. Lovens § 7, stk. 1, forblev uændret til den 1. januar 2002. Fra den 1. januar 2002 fratrækkes i henhold til lovens § 7, stk. 1, alene erstatning fra

skadevolderen og erstatning for konkrete udgifter i erstatning fra nævnet.

Det er i det af Peter Skaarup stillede spørgsmål ikke nærmere præciseret med virkning fra hvilken dato § 7, stk. 1, i sin nuværende affattelse eventuelt skulle have tilbagevirkende kraft. Det er ligeledes ikke præciseret om en eventuel ændring kun skulle gælde verserende sager, eller om den tillige skulle gælde allerede afgjorte sager. Endelig fremgår det ikke, om genoptagelse af allerede afgjorte sager i givet fald skulle ske efter anmodning fra ansøgeren eller på nævnets egen foranledning.

Såfremt ændringen af lovens § 7, stk. 1, skulle have virkning tilbage fra 1976, og nævnet på egen foranledning skulle genoptage allerede afgjorte sager, ville de administrative omkostninger forbundet hermed være helt uoverskuelige og kræve en betydelig udvidelse af nævnets aktuelle medarbejderstab.

Af betænkning nr. 1383/2000 om revision af erstatningsansvarsloven m.v., side 271, fremgår det, at nævnet ved et forsigtigt skøn vurderede, at det samlede fradrag efter § 7, stk. 1, i 1997 udgjorde ca. 8-10 mio. kr. årligt. Heraf skønnede nævnet at fradraget i forbindelse med tilkendelse af erhvervsevnetabserstatning og méngodtgørelse udgjorde ca. 4-5 mio. kr. årligt.

Nævnet har efterfølgende konstateret, at det materiale, der lå til grund for dette skøn, var behæftet med fejl. Dette betyder, at det årlige fradrag efter § 7, stk. 1, må anses for værende væsentligt større end det i betænkningen anførte.

Nævnets statistik for 2001 og 2002 viser et formentligt mere korrekt billede af størrelsen af fradraget efter § 7, stk. 1.

I år 2001 udgjorde det samlede fradrag efter § 7, stk. 1, 12.694.220 kr. Heraf udgjorde fradrag som følge af tilkendelse af førtidspension samt dækning via ulykkesforsikring knap 9 mio. kr.

I år 2002 udgjorde det samlede fradrag 14.566.190 kr., heraf vedrørte godt 12,5 mio. kr. fradrag som følge af førtidspension og ulykkesforsikring. Det bemærkes, at ændringen af § 7, stk. 1, pr. 01-01-2002 ikke ses, at have haft den store betydning for størrelsen af de tilkendte godtgørelser for varigt mén og erstatninger for erhvervsevnetab i år 2002.

På baggrund af ovenstående må det konkluderes, at en beslutning om at lade ændringen i § 7, stk. 1, få tilbagevirkende kraft både vil have store administrative omkostninger og store omkostninger i form af tilbagebetaling af fradrag efter § 7, stk. 1.